

РЕШЕНИЕ

№ 267

гр. Момчилград, 02.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – МОМЧИЛГРАД, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и пети октомври през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Йордан Ив. Геров

при участието на секретаря Хюсние Юс. Алиш
като разгледа докладваното от Йордан Ив. Геров Гражданско дело №
20225150100242 по описа за 2022 година

За да се произнесе взе предвид следното :

Производството по делото е по реда на чл.242 вр. чл.224, ал.1 от КТ и чл.86 от ЗЗД. Образувано е по искова молба на Х. О. С. с постоянен адрес в с. Бенковски, общ. Кирково, кв.“Мъженци“ срещу „*****“ЕАД с искове за присъждане на трудово възнаграждение и обезщетение за неизползван плетен годишен отпуск.

Ищеца твърди, че по силата на сключен трудов договор е полагал труд в ответното дружество до 21.06.2021г. на длъжност „работник напояване/обслужващ напоителни системи“. Мястото му на работа било в с. Бенковски. Трудовият договор бил сключен по чл.70, ал.1 от КТ, който след изтичане на срока на изпитване станал безсрочен. Със Заповед № 92/21.06.21г. правоотношението било прекратено на основание чл.325, т.1 от КТ, считано от 21.06.2021г. Твърди, че за месеците май и юни на 2021г. не му било платено трудово възнаграждение в общ размер на 2248.80 лв., както и обезщетение на неизползван платен годишен отпуск в размер на 1124.40 лв. Твърди че до настоящият момент, работодателят не му е изплатил дължимите суми. Моли съдът да осъди ответника да му заплати сумата в размер на общо 2248.80 лв., представляваща дължимо, но неплатено трудово възнаграждение

за месец май и месец юни 2021г., както и сумата в размер на 1124.40 лв., представляваща дължимо, но неплатено обезщетение за неизползван платен годишен отпуск, ведно със законните лихви за забава до окончателното изплащане на сумите. Претендира разноски.

В съдебно заседание ищеца, чрез процесуалният си представител, поддържа исковата молба. Прави изменение на размера на предявените искове, като намаля претенцията за неплатени трудови възнаграждения за месеците май и юни 2021г. на общо 1754.68 лв., а претенцията на заплащане на неизползван платен годишен отпуск на 852.35 лв.

Ответника „*****“ ЕАД в срока по чл.131 от ГПК е депозирал отговор на исковата молба, с който счита предявеният иск за допустим, но неоснователен. Не излага подробни съображения.

В съдебно заседание, не се явява и не изпраща представител.

Съдът след като прецени събраните по делото писмени и гласни доказателства, доводите на страните приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Видно от трудов договор № 54/01.12.2015г., сключен между „*****“ ЕАД и Х. О. С., на ищеца е възложено да изпълнява длъжността „работник напояване/обслужващ напоителни системи“ в „*****“ ЕАД.

Видно от Заповед аз прекратяване на трудов договор № 92/21.06.2021г., трудовото правоотношение с ищеца е прекратено на основание чл.325, т.1, от КТ, считано от 21.06.2021г.

По делото е назначена съдебно-счетоводна експертиза, с която вещото лице дава заключение, че размера на брутното трудово възнаграждение на ищеца за месеците май и юни 2021г. е в размер на 1449лв. за месец май 2021г. и в размер на 922.09 лв. за месец юни 2021г. Сумите са начислени и по тях са внесени осигурителни вноски и данък по чл.42 от ЗДДФЛ, а размера на неплатеното нетно възнаграждение след удържките в полза на бюджета са в размер на 1124.40 лв. за месец май 2021г. и 630.28лв. за месец юни 2021г. Размера на обезщетението по чл.224 от КТ за неизползван платен годишен отпуск е 852.35 лв., което не е платено.

В съдебно заседание на 25.10.2022 год. на основание чл.214, ал.1 от ГПК е допуснато изменение на размера на предявените искове с правно основание чл.242 вр. чл.128 т.1 от КТ и чл.224, ал.1 от КТ, предявен от Х. О.

С. от с.Бенковски, общ.Кирково, против „*****“ ЕАД гр.София, като същия да се счита за заведен както следва: по претенцията за неплатени трудови възнаграждения, намалява размера на исковата претенция, като иска да се счита за заведен за сумата в размер на общо 1754.68лв., представляваща дължимо и неплатено трудово възнаграждение за месеците май и юни 2021г., ведно със законните лихви за забава, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата; по претенцията за неплатено обезщетение по чл.224, ал.1 от КТ /за неизползван платен годишен отпуск, намалява размера на исковата претенция, като иска по чл.224, ал.1 от КТ да се счита за заведен за сумата в размер на 852.35лв., представляваща дължимо и неплатено обезщетение по чл.224, ал.1 от КТ за неизползван платен годишен отпуск за десет работни дни, ведно със законните лихви за забава, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

Предявеният иск е допустим и по същество е основателен и доказан, поради следните съображения:

Безспорно е установено, че между ищеца и ответника е било възникнало трудово правоотношение, по силата на което първият е полагал труд в полза на ответника на длъжност „работник напояване/обслужващ напоителни системи“. Безспорно е ,че трудовото правоотношение е било прекратено. Спорен е въпроса дали ответника е заплатил на ищеца дължимите трудови възнаграждения за претендирания период, както и дължимото обезщетение за неизползван платен годишен отпуск. От представеното заключение по назначената съдебно-счетоводна експертиза става ясно, че на ищеца не са заплатени трудови възнаграждения за претендираните месеци- май и юни 2021г., както и че не му е платено обезщетението по чл.224, ал.1 от КТ за неизползван платен годишен отпуск. Вещото лице е извършило справка в счетоводството на ответника.

Съгласно чл.128, от КТ, задължение на работодателят е да начислява и заплаща уговореното трудово възнаграждение на работника. Съгласно чл.224, ал.1 от КТ, при прекратяване на трудовото правоотношение, работникът има право на парично обезщетение в размер на неизползваният от него платен годишен отпуск. По делото липсват доказателства, работодателят-ответник да е заплатил възнаграждение за положен труд за месеците май и юни 2021г.,

както и да е изплатил дължимото обезщетение за неизползвана годишен отпуск. От извършената от вещото лице справка в счетоводството на ответника е установено, че трудовите възнаграждения и обезщетението по чл.224 от КТ е начислено, внесени са дължимите осигурителни вноски и данък, поради което, съдът приема че е дължимо на ищеца.

Предвид изложеното съдът намира, че претенцията е основателна и доказана и следва да бъде уважена. С оглед изхода на спора на ищеца се следват разноски. Следва на основание чл.78, ал.6 от ГПК, ответника да бъде осъден да заплати по сметка на МРС, държавна такса върху размера на уважените искове.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „*****“ ЕАД с ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление гр. София, р-н „Красно село“, бул.“*****“17, представлявано от Изпълнителния Директор Х.П. **да заплати** на Х. О. С. с постоянен адрес с.Бенковски, общ.Кирково, кв.“Мъженци“, с ЕГН:***** сумата в размер на 1754.68 лв., представляваща дължимо и неплатено трудово възнаграждение за месеците май 2021г и юни 2021г., ведно със законните лихви за забава, считано от 20.05.2022г. датата на депозиране на исковата молба в съда до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА „*****“ ЕАД с ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление гр. София, р-н „Красно село“, бул.“*****“17, представлявано от Изпълнителния Директор Х.П. **да заплати** на Х. О. С., с постоянен адрес с.Бенковски, общ.Кирково, кв.“Мъженци“, с ЕГН:***** сумата в размер на 852.35 лв., представляваща дължимо и неплатено обезщетение за неизползван платен годишен отпуск по чл.224, ал.1 от КТ, ведно със законните лихви за забава, считано от 20.05.2022г. датата на депозиране на исковата молба в съда до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА „*****“ ЕАД с ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление гр. София, р-н „Красно село“, бул.“*****“17, представлявано от Изпълнителния Директор Х.П. **да заплати** на Х. О. С., с постоянен адрес

с.Бенковски, общ.Кирково, кв.“Мъженци“, с ЕГН:***** сумата в размер на 900 лв., представляваща разноси по делото.

ОСЪЖДА „*****“ ЕАД с ЕИК:*****, със седалище и адрес на управление гр. София, р-н „Красно село“, бул.“*****“17, представлявано от Изпълнителния Директор Х.П. да **заплати** по сметка на МРС сумата в размер на 104.28 лв., представляваща държавна такса за разглеждане на делото.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд Кърджали в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Момчилград: _____